

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/408/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113201952
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113201952.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176, právne zastúpeného spoločnosťou Erasmus Legal, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO 36 789 615, proti odporkyni: J. F., bytom L. nad V., A. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 192,44 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2013, č. k. 21C/5/2013-17, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej - zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 24,46 eur s úrokom z omeškania 9,5 % ročne od 27.04.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť mu 192,44 eur s príslušenstvom, úrokom z omeškania 0,024% denne od 17.01.2013 do zaplatenia. Uviedol, že uplatnená suma sa skladá z istiny a zosplatennej istiny 162,70 eur, úroku z uvedenej istiny do zosplatenia 10,80 eur, úroku zo zosplatennej istiny 13,62 eur a dlžného poistného 5,32 eur. Ďalej sa domáhal úroku z omeškania od podania návrhu do zosplatenia vo výške 13,- eur. Uviedol, že s odporkyňou uzavrel úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 497,91 eur, ktorú sa táto zaviazala splácať v 48 splátkach po 18,89 eur. Vzhľadom k tomu, že si túto povinnosť prestala plniť, došlo k zosplateniu celého zostatku poskytnutého úveru na základe listu zo dňa 26.04.2012, kde bol zostatok vyčíslený sumou 211,33 eur. Súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, s použitím § 115 a ods. 2 a 200 e, a ods. 1 O.s.p., vzhľadom k tomu, že uplatnená suma neprevyšuje 1.000 eur, teda ide o drobný spor. Medzi účastníkmi nebola sporná výška poskytnutých finančných prostriedkov, ani výška sumy, ktorú zaplatila odporkyňa, ktorá predstavovala celkom 37 splátok po 18,89 eur, teda 698,93 eur plus 6,04 eur ako časť 38. splátky.

Na preskúmanú vec aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 5, § 53 ods. 4 písm. k), § 53 ods. 8, § 545a veta prvá Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzatvorenia zmluvy, § 153 ods. 4 O.s.p., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a s odkazom na tieto v odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci z predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 497,91 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 32,70 %. Túto súd považoval za neprimerane vysokú v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov obchodných bánk zverejnených na internete ku dňu uzavretia zmluvy, ktoré boli v novembri 2008 vo výške 11,35 % ročne. Keďže úrok z úveru je vlastne cenou za poskytnutý úver, súd ho nemohol posudzovať ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 Obč.

zákonníka, ale iba podľa § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, teda či nie je rozporný s dobrými mravmi. Podľa tohto ustanovenia súd považoval úrok vo výške 32,70 % ročne za úrok v rozpore s dobrými mravmi a priznal navrhovateľovi iba úrok vo výške 11,35 % ročne, teda v súlade s úrokom, ktorý v rovnakom čase bol poskytovaný bankám. Tento úrok za obdobie od 11.11.2008 do 10.11.2012 predstavuje sumu 226,20 Eur. Poskytnutý úver s takto vyčíslenými úrokmi je celkom 724,11 Eur. Bolo preukázané, že odporkyňa zaplatila celkom 704,97 Eur, zostáva jej preto zaplatiť 19,14 Eur. V zostávajúcej časti súd preto návrh pre rozpor s dobrými mravmi zamietol. Uviedol, že okrem vyššie uvedenej splátky odporkyňa zaplatila 6,64 Eur a 13,28 Eur za zaslané upomienky, ako vyplýva z prehľadu platieb. Nezaplatila časť poistného vo výške 5,32 Eur, túto sumu jej tiež súd uložil zaplatiť. Keďže sa dostala do omeškania, má navrhovateľ právo aj na úrok z omeškania, konkrétne vo výške 9,5% ročne, nakoľko vyššie uvedená základná úroková sadzba PCB ku dňu 27.04.2012, kedy sa do omeškania dostala, je 1,5%. Posledná úhrada pred zosplatnením úveru od odporkyne bola 29.01.2012, navrhovateľ upozornil písomne odporkyňu listom zo dňa 26.04.2012, že došlo k zosplatneniu úveru. Odporkyňa sa dostala do omeškania 27.04.2012.

S poukazom na to, že odporkyňa bola v prevažnej časti úspešná, podľa § 142 ods. 3 by jej patrila náhrada trov konania, túto jej súd nepriznal, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ, čo do časti, v ktorej okresný súd jeho návrh zamietol, ako aj do časti náhrady trov konania a z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., ako aj z dôvodu čiastočnej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., žiadal odvolací súd o zrušenie napadnutého rozhodnutia a jeho vrátenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne zmenu napadnutého rozhodnutia, a to tak, že jeho návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť a odporkyňa bude zaviazaná na náhradu tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania. Predovšetkým nesúhlasil s postupom súdu prvého stupňa, ktorý ponížil výšku úrokovej sadzby úveru z 32,70% ročne na sumu 11,35% ročne. Poukázal na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v období uzatvorenia úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 18.11.2008 a od toho sa odvíjajúcu maximálnu výšku odplaty pri zmluvnej splatnosti od jedného do päť rokov, čo je 69,84%, z čoho vyplýva, že odplata v danom prípade neprevyšovala maximálnu prípustnú výšku odplaty. Uviedol, že odporkyni boli nesporne poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 497,91 eur, výška úroku z úveru sa celkovo rovnala sume 344,97 eur, čo je suma zhodná s výškou úroku z úveru, ktorú si navrhovateľ v zmysle úverovej zmluvy mohol voči odporkyni uplatňovať. Uviedol, že uznáva, že daná úroková miera, t. j. 69,28% za celé obdobie splácania úveru, t. j. za 48 mesiacov je vyššia, ako úroková miera pri podobných úveroch, poskytovaných bankami v tom čase, teda v novembri 2008, avšak vzhľadom na súlad výšky úroku z úveru podľa úverovej zmluvy s maximálnou možnou výškou úroku z úveru v zmysle v tom čase platných právnych predpisov, ako aj s prihliadnutím na spôsob a mieru nezabezpečenia záväzku odporkyne sa v tomto premietla vyššia miera rizika, ktorú na seba navrhovateľ oproti bankám pri poskytovaní úveru vzal. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10.12.2008, č. k. 3Co/67/2008. V konečnom dôsledku, pre prípad, že by sa odvolací súd stotožnil v tomto smere s právnym posúdením veci zo strany súdu prvého stupňa, poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia v spojitosti s tým, že prepočet súdu, ktorým dospel k sume, na ktorú zaviazal odporkyňu, nie je v súlade s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa v ňom tvrdí, že poskytnutý úver s ním vyčíslenými, poníženými úrokmi je 724,11 eur, s tým, že bolo preukázané, že odporkyňa zaplatila sumu 704,97 eur, zostáva jej preto zaplatiť 19,14 eur spolu s pripočítaním uplatneného poistného z neuhradených splátok vo výške 5,32 eur, na zaplatenie ktorých ju zaviazal. Poukazuje aj na to, že okrem splátok odporkyňa zaplatila 6,64 eur a 13,28 eur za zaslané upomienky. Vychádzajúc z takejto úvahy týmto spôsobom potom mali byť z celkových úhrad zaplatených odporkyňou vo výške 704,97 eur, vyčlenené aj úhrady odporkyne na poistenie vo výške 49,21 eur, ako tieto vyplývajú zo splátkového kalendára, a boli dohodnuté v úverovej zmluve v bode 48, čo mohol mať aj súd prvého stupňa v úmysle, ale v konečnom dôsledku to neurobil a nie je možné z odôvodnenia zistiť, či toto bolo, alebo nebolo jeho úmyslom, resp. či ide len o chybu v matematickom prepočte, pretože týmto postupom suma, na ktorú zaviazal súd prvého stupňa odporkyňu, mala byť 68,35 eur, po pripočítaní splátok poistenia z uhradených splátok, pokiaľ celá výška splátok bola súdom započítaná na istinu. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 31,28 eur.

Odporkyňa nevyužila svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej, zamietajúcej časti, ako aj v časti náhrady trov konania je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a čo do tejto časti vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nepreskúmal s poukazom na skutočnosť, že vo vzťahu k tejto nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

Navrhovateľ okrem iného v odvolaní namietal, že rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku nie je dostatočne preskúmateľný, pretože nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel súd prvého stupňa k záveru, že odporkyňa nie je povinná navrhovateľovi zaplatiť jeho nárok na poistné, ktoré bolo súčasťou dohodnutých úverových splátok, v zmysle dojednaní v úverovej zmluve.

Pre posúdenie uvedeného odvolacieho dôvodu navrhovateľa, je relevantná právna úprava uvedená v ust. § 167 ods. 2 O.s.p. vo väzbe na ust. § 157 ods. 2 O.s.p., vychádzajúc z ktorej, odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia a súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, pričom tu niet miesta pre dohady a domnienky. Súd musí dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých, alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Nahrádzanie absencie dôvod prvostupňového rozhodnutia odvolacím súdom, je neprípustné, pretože tým by sa účastníkom odňala možnosť argumentovať proti dôvodom, v rozhodnutí uvedeným.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 497,91 eur s ročnou úrokovou sadzbou 32,70%, ktorú úrokovú sadzbu súd prvého stupňa považoval za rozpornú s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda rozpornú s dobrými mravmi. Navrhovateľovi priznal iba úrok vo výške 11,35% ročne, čo je v súlade s úrokom, ktorý v rovnakom čase bol poskytovaný bankám. Tento záver súdu prvého stupňa možno považovať za správny. V dôsledku tohto postupu, potom súd prvého stupňa skutočne poskytnutý úver, pozostávajúci z finančných prostriedkov poskytnutých odporkyni vo výške 497,91 eur s pripočítaním poníženého úroku v sume 226,20 eur, vyčíslil na sumu 724,11 eur. Pri prípadnej akceptácii zníženia úroku, vychádzajúc zo zvoleného postupu, tento výpočet aj navrhovateľ považoval za správny. Ďalej ustálil, že odporkyňa celkovo zaplatila sumu 704,97 eur, čo nerozporuje ani navrhovateľ v odvolaní, odpočítaním ktorej sumy od vyčíslenej sumy úveru spolu s úrokmi / 724,11 eur - 704,97 eur/ dospel k záveru, že odporkyni zostáva zaplatiť suma 19,14 eur, k čomu pripočítal časť nezaplateného uplatneného poistného z neuhradených splátok vo výške 5,32 eur, vychádzajúc z čoho zaviazal odporkyňu na zaplatenie celkovej sumy 24,46 eur s príslušným úrokom z omeškania, do ktorej časti rozsudok okresného súdu napadnutý nebol. Správne však navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť, akým spôsobom sa súd prvého stupňa vysporiadal s uplatneným nárokom navrhovateľa na poistné, ktoré bolo v zmysle splátkového kalendára súčasťou jednotlivých splátok poskytnutého úveru. Súčet všetkých odporkyňou zaplatených splátok v celkovej výške 704,97 eur, bez diferenciacie úhrady istiny od poistného, započítal ako úhradu na úver a vyčíslené úroky. Za stavu, že na jednej strane uznal ako opodstatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie časti poistného z neuhradených splátok vo výške 5,32 eur, možno sa len domnievať, že pravdepodobne či už chybným výpočtom, alebo opomenutím, nebola k výslednej sume, na zaplatenie ktorej bola odporkyňa zaviazaná, pripočítaná suma zodpovedajúca poistnému, ktoré tvorilo časť jednotlivých zaplatených splátok v zmysle splátkového kalendára a zmluvných dojednaní, resp. o túto sumu nebola ponížená suma, ktorú započítal súd na úhradu istiny a úrokov, nemožno však vylúčiť ani to, že súd prvého stupňa nárok na zaplatenie poistného,

ktoré bolo súčasťou uhradených splátok neuznal. Keďže pre dohady, čo domnienky v tomto smere niet v súdnom rozhodnutí miesta, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akými úvahami sa súd prvého stupňa v tomto smere riadil, nebolo možné rozhodnutie súdu čo do tejto časti, podriaďiť prieskumu odvolacieho súdu.

Porušením práva účastníka na preskúmateľnosť rozhodnutia na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa účastníkovi konania okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom odníma aj možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych, alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, tak táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného riadneho opravného prostriedku.

S poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, za použitia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a čo do tejto časti vrátil súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v ďalšom konaní opätovne rozhodne o zvyšnom nároku navrhovateľa a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo väzbe na § 167 ods. 2 O.s.p., pričom jeho povinnosťou bude zaoberať sa aj s odvolacími námietkami navrhovateľa.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania, súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .